THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 7
MARCH, 1939

A FORGOTTEN BIBLE — A LOST JEWRY

By Rev. F. W. HABERER
Pastor Floyd Baptist Church
Floyd, Virginia

"More withering and tragic irony than a Bible-less Jewry could not be. A Jewry that has forgotten its Bible is a lost Jewry."
The Jewish Chronicle, London, England

In this statement from the **Jewish Chronicle,** lies one ray of hope. At least some of the Jews are beginning to realize what is the true cause of their difficulty. Too long have the rabbis and Jewish editors sought to explain Israel's sufferings on the grounds of Gentile jealousy and anti-Semitism. But those things are merely secondary causes. God is greater than all jealous anti-Semites. In times past He has often overruled the wicked plans of Jew-haters and delivered His people. He can do it again and He will do it, just as He promised, if and when Israel will only meet the conditions for deliverance:

> "The Lord is with you, while ye be with Him; and if ye seek Him, He will be found of you; but if ye forsake Him, He will forsake you. Now for a long season Israel hath been without the true God, and without a teaching priest and without law (Torah). But when they in their trouble did turn unto the Lord God of Israel, and sought Him, He was found of them." II Chronicles 15:2-4.

Moses, in the Torah, commanded Israel:

> "Take this book of the law, and put it in the side of the ark of the covenant of the Lord your God, that it may be there for a witness against thee. For I know thy rebellion, and thy stiff neck: behold while I am yet alive with you this day, ye have been rebellious against the Lord; and how much more after my death?"

> "And he said unto them, Set your hearts unto all the words which I testify among you this day, which ye shall command your children to observe to do, all the words of this law. For it is not a vain thing for you; because it is your life: and through this thing ye shall prolong your days in the land, whither ye go over Jordan to possess it." Deuteronomy 31:26, 27; 32:46, 47.

Here we see Moses' warning that the Word of God was to be the very "life" of Israel and that they were to observe it and teach it to their descendants. He also warned them against rebellion against God's Word, which is no "vain thing". He further warned them against tampering with the Word of God, either by adding to or taking from its words:

> "Ye shall not add unto the word which I command you, neither shall ye diminish ought from it, that ye may keep the commandments of the Lord your God which I command you." Deuteronomy 4:2.

Do not the traditions of the rabbis occupy the chief place in the thinking of Israel today? Are not the Talmud and the Prayer Book better known than the Word of God?

The Lord Jesus Christ, the Messiah, pointed out the inconsistencies of the Jewish leaders, and condemned them for their sins in substituting the "traditions of the fathers" for the teachings of the Torah.

HAS ISRAEL HEEDED MOSES' WARNINGS?

> "He answered and said unto them, "Well hath Esaias prophesied of you hypocrites, as it is written, This people honoreth me with their lips, but their heart is far from me. Howbeit, in vain do they worship me, teaching for doctrines the commandments of men. For laying aside the commandment of God, ye hold the tradition of men, as the washing of pots and cups: and many other such like things ye do. And he said unto them, Full well ye reject the commandment of God, that ye may keep your own tradition." Mark 7:6-9.

When a country like Poland passes laws preventing the killing of animals according to Talmudical regulations, many Jews feel that their religion is gone! They would rather do almost anything than mix meat and dairy products, and even insist that there must be separate plates for each kind of food. Apparently, their illustrious forefather, Abraham, was not disturbed by any such traditions, for when he entertained the angels, we read in Genesis 18:8 that:

> "He took butter and milk and the calf which he had dressed, and set it before them and he stood by them under the tree and did eat."

"EYES THAT SEE NOT"

Day after day the orthodox Jew says, "I believe with perfect faith that all the words of the prophets are true." (Sixth Article of Faith, Daily Prayer Book.) Yet very, very few Jews have ever even **read** "all the words of the prophets". How can one believe what one knows nothing about? Knowledge of facts is essential as the foundation for faith! And why do so few Jews know what the prophets wrote? Because only a few carefully selected portions of the voluminous prophetical writings in the T'nach are ever read by them as "Haphtorahs" on the Sabbath in the Synagogue. It is only rarely that one finds a complete copy of the Old Testament in a Jewish home. Hence only a very small minority of Jews ever have any contact with their own Bible. Many orthodox Jews, who do have copies of the Torah (Chumish), do not understand the Hebrew in which it is written. They can recite it, word for word, but often they do not know what it means! In the Chedar, the chief study is given to the prayers and Talmud—very little to Torah and almost none to the prophets (N'viim). If a Jew shows undue interest in the writings of the prophets, he is often suspected of being already a "half-Meshumad".

Why are the "Haphtorahs" limited to repetitions of only a few brief passages from the prophetical books? Why omit such passages as the fifty-third chapter of the prophet Isaiah, which speaks of the sufferings of the Messiah for the sins of His people? Why are the verses immediately preceeding this passage and those which follow it both used, but this wonderful passage ommitted? Perhaps a consideration of a few of those verses will help us to understand the reason for it.

> "He is despised and rejected of men...... Surely He hath borne our griefs and carried our sorrows; yet we did esteem Him stricken, smitten of God and afflicted. But He was wounded for our transgressions, He was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon Him, and with His stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned everyone to his own way; and the Lord hath laid on Him the iniquity of us all......when thou shalt make His soul an offering for sin....He bare the sin of many and made intercession for the transgressors." Isaiah 53:3, 4, 5, 6, 10, 12.

Why, of course, part of that sounds familar, doesn't it? But the place where you read it was probably in your Machzor on Yom Kippur, when you prayed:

> "Messiah our righteousness, has turned from us. We are terrified because there is no one to justify us....bearing our sins.... He was pierced for our transgressions to find forgiveness for our iniquities." (Machzor Prayer, Az M'lifnei B'reshith).

Yes, and the commentary at the bottom of the page (Mateh Levi) says this refers to Isaiah 53! Then why does Rashi say, in his commentary on Isaiah that the fifty-third chapter refers to Israel's suffering for the sins of the Gentiles? And Rashi's commentary on page 98b on Sanhedrin, in the Talmud, refers to Isaiah 53 as meaning the sufferings of the Messiah! Perhaps the answer can be found in Rashi's commentary on Psalm 2, which was always considered by the ancient rabbis as referring to the Messiah. But Rashi, after admitting this, says that because of the claims of the Christians it should be applied to David!

FAMINE FOR GOD'S WORD PROPHESIED

When anyone deliberately refuses to obey God, he shuts himself off from any contact with Him. Even Saul, who was the anointed King of Israel, continued to rebel and disobey, until finally we read:

> "And when Saul enquired of the Lord, the Lord answered him not, neither by dreams nor by Urim, nor by prophets." I Samuel 28:6.

If "the anointed of the Lord", a king of Israel, could not get a response from God, because of his sins, how can an ordinary guilty sinner expect to get some kind of special and distinct revelation, while he continues to ignore or deny the truth of the T'nach, God's Holy Word!

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1937.

Does Israel not face, today, the very condition prophesied by Hosea?

> "For the children of Israel shall abide many days without a king and without a prince, and without a sacrifice, and without an image, and without an ephod, and without teraphim." Hosea 3:4.

Israel rejected her King Messiah nineteen hundred years ago. She denied the Prince of Peace. Instead of the "blood that maketh atonement for the soul", commanded by Moses as the sacrifice, the Jew tries to substitute prayers, weeping and alms. And so he faces what the prophet Amos said would come:

> "Behold, the days come, saith the Lord God, that I will send a famine in the land, not a famine of bread nor a thirst for water, but of hearing the words of the Lord." Amos 8:11.

Ethical discourses and book reviews by the Rabbis, feast days and fast days, Matzoth and Kashris, chickens substituted for the true Corban on Yom Kippur, sorrow over the sufferings of himself and his kindred, terror at the thought of his unforgiven sin—all of these the modern Jew has—but there is truly "a famine for the Word of God".

The Palestine Review reports:-

> "God in the accepted form has been eliminated from the communal settlements (in Palestine). The words, labor, soil, equality of all men, have been substituted........We cannot teach the children things which we do not believe."

Moses said, in Deuteronomy 6:6, 7:

> "And these words which I command thee this day shall be in thine heart and thou shalt teach them diligently unto thy children........"

FUTILITY OF ALL MODERN EFFORTS

Going back to Palestine will not settle "the Jewish problem." Neither partitioning the land, nor leaving it whole, will solve the difficulty. Protest meetings, official and governmental pronouncements against Hitler and other modern Hamans will not settle it. Mass migration of Jews to South America, Africa or anywhere else —least of all Palestine—will not meet the need. Centuries ago the king of Poland invited the persecuted Jews of other lands to find a refuge in Poland. Thousands of them migrated there in search of peace and rest. Later, Poland became one of the places of most bitter persecution against Jews, and has remained so even until this day!

If Israel had not "forgotten its Bible", the Jews could see from merely reading its pages that their going back to Palestine is only a preparation for even greater persecution in the "time of Jacob's trouble", prophesied so often in T'nach:

> "Gather yourselves together, yea, gather together O nation that hath no shame; before the decree bring forth, before the day pass as the chaff, before the fierce anger of the Lord come upon you, before the day of the Lord's anger come upon you. Seek ye the Lord, all ye meek of the earth, which have wrought his judgment; seek righteousness, seek meekness: it may be ye shall be hid in the day of the Lord's anger."
> **Zephaniah 2:1-3.**

Think how inconsistent some Jews are: they accept with complacency or often even with pride, as "Jews", those who deny everything for which the Torah stands. "We cannot teach our children what we do not believe", they cry. Yet these are the "pioneers" who are "rebuilding the waste places", with funds of Zionist organizations. But let a Jew affirm his belief in the whole Word of God and in the Messiah promised in that Word, and many Jews will scorn him as an outcast and a traitor, an apostate, a "meshumed".

The **Jewish Chronicle** says, "A Jewry that has forgotten its Bible is a lost Jewry. Isaiah said that about Israel long ago:

> "All we like sheep have gone astray, we have turned everyone to his own way and the Lord hath laid on Him the iniquity of us all."

When the Lord Jesus Christ, the Messiah, sent out His disciples, He said,

> "Go not into the way of the Gentiles, and into any city of the Samaritans enter ye not; but go rather to the lost sheep of the House of Israel." Matthew 10:5, 6.

Here is the explanation why this message comes to you today. You, apart from the Messiah, are one of the "lost sheep of the House of Israel." Don't get angry over the "missionary" and his effort to bring you the Gospel. He is only doing what the Messiah commanded. He is only trying to show you the way out of your lost estate.

As we look about over the world today, do we not see Israel everywhere in a lost condition? Rabbis admit that 80% of the Jews in New York are not connected with any synagogue. Multitudes of the descendants of Israel have lost all religion, and have thus denied the God who gave them their name. Religiously, Israel is going about in circles like lost sheep. In many lands Jews are also politically and economically lost. And even those who live in more favored circumstances, as in Britain or the United States, do not know what to do! They keep running around in circles, too, just like lost sheep. They rush from one protest meeting to another. They conduct one campaign after another to raise funds for relief—but the Jewish situation grows worse every hour. Boycotts only bring retaliation. "A lost Jewry!" These words were spoken not by an anti-Semite, not even by a Gentile, but by a Jewish paper.

What a "lost" person needs is someone who knows the way to lead him out of his "lost" condition. It is not enough to realize that one is "lost". Nor is it enough to have someone, who knows the way, to point it out to the "lost" person. The "lost" person must follow directions if he expects to find his way to safety.

The **Jewish Chronicle** seems to realize something of Israel's "lost" condition. It also indicates the source in which directions for safety may be found, namely, the Bible. But will Israel follow God's guide book? In it we find the plain **statement of the Messiah:**

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Original work established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

WHERE YOU MAY OBTAIN THE SHEPHERD OF ISRAEL

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York: Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 717 Walnut St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N . Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio. 712 S. Hague Ave. Rev. Oscar Wago, Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland: Targowa 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France: 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

> "I am the way, the truth and the life: no man cometh unto the Father but by me." John 14:6.

One of the ancient Jewish rabbis said, in (Sanhedrin 99a):

> "All the prophets prophesied only of the days of the Messiah."

Truly, the Messiah, Jesus, is the way, the truth and the life. It is He of whom Moses in the law and all the prophets did write. He not only gave directions, but He is Himself the "way" out of your lost condition. He warned that there is no other, saying:

> "I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved and shall go in and out and find pasture." John 10:9.

Will you enter in through that door of safety, the Messiah, and be saved by faith in Him?

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c in coin or stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address::

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

צום טויט און האט פאר די פושעים געבעטען". (ישעיה נ"ג, ג, ה, ה, ו,)

מעגליך, אז דו האסט, ליעבער לעזער וואו דיעזע שטעלע געלעזען, עס איז דיר זעהר בעקאנט נור דו ווייסט אפשר נישט וואו? קום וועל איך עס דיר זאגען. דארט אין מחזור ליום כפור שטעהט עס ווארט פאר ווארט, ווי פאלגט —

„דער משיח אונזר גערעכטיגקייט האט זיך אוועק געקעהרט פון אונז. מיר זענען דערשראקען ווייל קיינער קאן אונז נישט גערעכט מאכען. ער איז דורכגעשטאכען געווארען פאר אונזערע זינד כדי צו געפינען א פארגעבונג פאר אונז. מיר זענען געהיילט געווארען דורך זיינע וואונדען . . . "

דער „מטה לוי" קאמענטירט דארט, אז דיעזע תפילה איז אין אנהאנג מיט ישעיה נ"ג, און ביידע מיינען דעם „משיח". אבער רש"י ערלויבט זיך צו זאגען אז ישעיה נ"ג געהט גאר אויף ישראל, בכן ישראל ליידעט פאר די זינד פון די גוים. און דערזעלבער רש"י זאגט אין סנהדרין דף צ"ח, ע"ב אז ישעיה נ"ג געהט יא אויף משיח, אזוי נאך ווייס נעביך דער איד נישט ווען יא צו גלויבען און ווען נישט?

א נבואה אויף א הונגער אויף גאטס ווארט

עס איז אן אלטער כלל, אז ווען א מענש פאלגט נישט גאט, שליסט ער זיך אויס פון גאטס חברותא. אפילו שאול המלך וואס איז געוועזן געזאלבט, אזוי באלד ווי ער האט רעבעלירט און נישט געפאלגט גאט לעזען מיר: —

„ווען שאול האט אנגעפרעגט עפעס ביי גאט האט איהם גאט נישט געענטפערט". (שמואל א, כ"ח, 6)

דאפון קענען מיר זיך ארויסנעמען א קל וחומר, מה־דאך א געזאלבטער מלך ווי שאול איז געוועזן, האט נישט געקאנט האבען קיין געמיינשאפט מיט גאט אזוי באלד ער האט געגען גאט געזינדיגט, מכל שכן אן איינפאכער בשר ודם, קאן דאך אודאי קיין חברותא האבען מיט גאט ווען ער איגנארירט אדער פארלייקענט דעם אמת פון גאטס הייליגען תנ"ך. האט נישט ישראל אויך היינט די דאזיגע ערפאהרונג וואס איז געזאגט געווארען דורכ'ן נביא הושע אין קאפ. ג, 4 ווי פאגט: —

„ישראל וועט בלייבען פיעלע טעג אהן א מלך, אהן א פירסט און אהן א קרבן"!

ישראל האט פאר איבער 1900 יאהר צוריק פארווארפען דעם מלך המשיח און פארלייקענט דעם שר שלום. אנשטאט ווי עס הייסט אין דער הייליגער תורה „כי הדם הוא בנפש יכפר". (ויקרא י"ז, 11) נעמליך אז ער זאל דורכ'ן דם המשיח באקומען סליחת עונות, וויל דאס דער איד דוקא דערלאנגען דורך תפלות, תעניתים און צדקה. טאקע דערפאר זאגט דער נביא עמוס אין קאפ. ח, 11 ווי פאלגט —

„עס קומען טעג זאגט דער הארר גאט אז איך וועל ארויסשיקען א הונגער־נויט אין לאנד, נישט א הונגער אויף ברויט און וואסער נייערט אויף צו הערען דאס ווארט פון גאט".

זיטליכע אבהאנדלונגען און ביכער רעוויזיאנען ביי רבנים וועגען ימים טובים, מצות, כשרות און נאך אזאלכע זאכען, דאס האט שוין דער מאדערנער איד לרוב, און דאך איז נאך דא א הונגער אויף גאטס ווארט.

אט לעזט דער פאלעסטינער רעוויו רעפארטעט:

„גאט אין זיין געוועהנליכען פארשטעלונגס־פארם איז אבגעשאפט געווארען פון די קאלאניאלע באזעצונג אין פאלעסטינא. די ווערטער „ארבייט, ערד, גלייכהייט פאר אלע מענשען" זענען סובסידירט געווארען. זיי זאגען, „מיר קאנען נישט לערנען די קינדער זאכען וואס מיר אליין גלויבען נישט". דאס איז אבער אין געגענזאץ צו דעם וואס משה רבינו האט אונז אנגעזאגט אין דברים ו, 6, 7, וואו מיר לעזען:

„די דאזיגע ווערטער וואס איך געביעט דיר היינט זאלען זיין אויף דיין הערץ און זאלסט זיי לערנען צו דיינע קינדער".

נישטיגקייט פון אלע מאדערנע באמיהונגען

אונזער צוריק קעהרען נאך פאלעסטינא, וועט קיינמאל נישט אויסגלייכען דעם אידישען פראבלעם, נישט די האלבקייט און נישט די גאנצקייט פון לאנד. פראטעסט מיטינגען וועלען קיינמאל נישט בעזייטיגען אונזער פראבלעם. דאס עמיגרירען פון אידען נאך סויט אמעריקא אדער אפריקא וועט קיינמאל נישט באפרידיגען אונזער נויט.

ווען אידען זאלען אבער נישט געווען פארגעסען דאס תנ"ך, וואלטען זיי דרין געוועהן קאנען לעזען אז דאס צוריק קעהרען נאך פאלעסטינא איז נור א פארשפיעל צו א פיעל גרעסערע פארפאלגונג אין דער צוקונפט ווען די „עת צרה הוא ליעקב" וועט זיך אנהויבען. אין צפניה ב. 1, 2 לעזען מיר:

„קלויבט אייך צוזאם און פערזאמעלט אייך אה איהר פעראכטעטע פאלק איידער דאס געזעץ וועט אויף אייך באשטימט ווערען . . איידער דער טאג פון גאטס גרימצארען וועט איבער אייך אויסגעגאסען ווערען, זוכט גאט איהר אלע דעמיטהיגע זוכט גערעכטיגקייט, כדי איהר זאלט געשיצט ווערען אין טאג פון גאטס גרימצארען".

ליעבער לעזער, דענקט נור ווי ווידערשפרעכענד מאנכע אידען זענען. זיי נעמען־אויף מיט צופרידענהייט און מיט אפענע הענד אזאלכע אידען וואס לייקענען אב גאטס תורה, און זאגען „מיר קאנען נישט לערנען אונזערע קינדער דאס וואס מיר גלויבען אליין נישט", אזאלכע זענען געווארען די פיאנירען וואס ווילען צוריק אויפבויען דאס פארוויסטע לאנד.

זאל אבער א איד גלויבען אלעם וואס שטעהט אין גאטס ווארט דארונטער אויך אין ישוע המשיח. אזאלכען וועלען פיעלע בראנדמארקען אלס אן אויסוואורף פאררעטהער און משומד. דאס אידישע קראניקל פון לאנדאן זאגט אבער: —

„א אידישקייט וואס האט פארגעסען זיין ביבעל איז א פארלוירען אידישקייט".

ישעיה הנביא האט דאס שוין לאנג צוריק געזאגט וועגען ישראל, נעמליך: —

„מיר אלע האבען געבלאנדזעט ווי שאף יעדער איז געגאנגען זיין אייגענעם וועג אבער גאט האט אויף איהם ארויפגעלעגט די זינד פון אונז אלע". (ישעיה נ"ג)

אונזער שליחות

ווען ישוע המשיח האט ארויסגעשיקט זיינע תלמידים האט ער זיי אנגעזאגט:

„געהט נישט צו די שומרונים (גוים) נייערט געהט צום פערלוירענעם פאלק ישראל". (מתתיהו י, 5, 6).

אט דערפאר ליעבער לעזער שיקען מיר ארויס דיעזעם ארטיקעל. איהר, וואס זענט אהנע משיח זענט דאס פארלוירענע הויז ישראל. מיר בעטען אייך, נישט ברוגז צו זיין דערפאר וואס מיר ברענגען אייך די בשורה טובה אין משיח. דער משיח האט אונז בעפוילען אזוי צו טהון. מיר ווילען אייך דערמיט ציגען אן אפענע טיהר, ארויס פון אייערע טרויריגע לאגע.

ווען מיר זעהען זיך ארום אין דער וועלט, זעהן מיר ישראל איבעראל אין א כמעט פארלוירענער לאגע. אפילו רבנים גיבען צו, אז אין ניו יארק זענען דא 80 פראצענט אידען וואס געהערען אבסאלוט צו קיינע שוהלען אדער טעמפלען. א מאסע אידען האבען לגמרי אויפגעגעבען זייער רעליגיאן און דערמיט פערלייקענט גאט ב"ה וועלכער האט זיי אנגערופען אלס אידען.

אין רעליגיעזען זין געהען אידען איבעראל ארום ווי פארלוירענע שאף. אין מאנכע לענדער זענען אידען אויך פאליטיש און עקאנאמיש אין גאנצען פארלוירען, און אזאלכע וואס לעבען אין בעסערע צושטענדען, ווי צום ביישפיעל אין אמעריקא און אין גרויס בריטאניען געהען אויך ארום ווי פארבלאנדזעט, זיי לויפען פון איין פראטעסט מיטינג צו אן אנדערע, האלטען אן, איין קעמפעין נאך דער אנדערע כדי געלד צו זאמלען, אבער אלע יענע צוזאמענגעזאמעלטע געלדער שטעלען ערשט נישט צופרידען, אין געגענטייל, די אומשטענדען ווערען וואס א טאג ערגער. און אלעם פיהרט צו א „פארלוירען אידענטום".

דאס איז נישט געזאגט געווארען פון אן אנטיסעמיט אדער פון א גוי נייערט פון א אידישער צייטשריפט וואס איז אין פיהרערשאפט און האט א גרויסען איינפלוס אונטער אידען. נעמליך דאס „קראניקל" פון לאנדאן.

וואס א פארלוירענער מענש ברויך איז, א פיהרער וואס ווייס דעם וועג ארויס פון דער מדבר. דער פארלוירענער מוז דערפאר פאלגען און נאכגעהן דעם וועגווייזער, כדי גערעטעט צו ווערען.

דאס אידישע קראניקל מוז אפנים עפעס באמערקט האבען פון דער פארלוירענער אידישער לאגע און אויך מעהר־ווייניגער רעאליזירען וואו צו זוכען ערעטונג, נעמליך, אין גאטס ווארט. די פראגע איז אבער, וויל ישראל נאכפאלגען גאטס אנווייזונג צו דער ערעטונג וואס ער האט אנגעוויזען אין זיין ווארט?

דארט אין תהלים צ"ח זאגט גאט: „והם לא ידעו דרכי", ישראל ווייס נישט מיין וועג. ווייל דער וועג איז ישוע המשיח אזוי ווי ער זאגט אין יוחנן י"ד 6:

„איך בין דער וועג קייגער קומט צום פאטער נור דורך מיר".

איינער פון די אמאליגע פערנאנטע רבנים האט אמאל געזאגט אין סנהדרין צ"ט ע"א, כל הנביאים לא התנבאו אלא על המשיח". ד"ה, אלע נביאים האבען נביאות געזאגט נור אויפ'ן משיח. באמת דער הייליגער משיח איז דער וועג, אויף איהם האט משה און אלע נביאים געשריבען און אהינגעוויזען.

ווילסטו ליעבער לעזער דאס ארטיקעל נאכאמאל גוט איבערלעזען און עס גענוי פארשטעהן און דאן **זיך לאזען רעטען דורך אמונה אין ישוע המשיח?**

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. XXI No. 7
MARCH, 1939

א פארגעסענע ביבעל א פארלוירען אידענטום

פון רעוו. פּ. וו. האבערער, פלאָיד, וואַ.

"אַ גרעסערע טראגעדישע איראָניע אַלס א ביבעל־לויזעס אידענטום קאָן גאָרנישט מעגליך זיין — א אידענטום וואָס האָט פארגעסען דאָס תנ"ך איז אַ פארלוירען אידענטום" (דאָס אידישע קראָניקל, לאָנדאָן, ענגלאנד)

אין דעם אויביגען אויסצוג פון אידישען קראָניקל, ליגט א שטראהל האָפענונג. אידען הויבען אָן אמווענינגסטענס איינצוזעהן זייער שווערע לאַגע. א צייט לאנג, האָבען די רבנים און סתם רעדל־פיהרער פארזוכט צו ערקלעהרען די אורזאַך פון ישראל׳ס ליידען, בכן, די גוים זענען אייפערזיכטיג אויף אידען און פיעלע פון זיי זענען אנטיסעמיטיש געזאָנען. אין אמת׳ן אָבער זענען דאָס נאָר נעבען־אורזאכען צו די אידישע טראגעדיעס. גאָט איז שטארקער און גרעסער ווי אלע אייפערזיכטיגע אנטיסעמיטען. אין דער פערגאנגענהייט האָט גאָט פיעלע מאָל צו שאנד געמאכט רשעות׳דיגע פלענער פון שונאים געגען אידען און גאָט האָט זיי מציל געווען, דאָסזעלבע קאָן גאָט אויך היינט טהון ווען אידען וועלען אָננעמען גאָט׳ס קאָנדיציאָנען אזוי ווי ער האָט פארשפּראָכען אין דברי הימים ב, קאַפּ. 15, 2-4 ווי פאָלגט:

„גאָט איז מיט אייך, ווען איהר וועט זיין מיט איהם. ווען איהר וועט איהם זוכען וועט ער זיך לאָזען געפינען, אָבער ווען איהר וועט איהם פארלאָזען וועט ער אייך אויך פארלאָזען. פאר א לאנגע צייט איז ישראל געווען אָהן אן אמת׳ן גאָט, אָהן א לעהרער און אָהן א תורה, אָבער ווען זיי האָבען זיך אין א צרה געקעהרט צו גאָט און האָבען איהם געזוכט האָט ער זיך פון זיי געלאָזט געפינען".

און אין ספר דברים ל"א, 26, 27, ל"ב, 46, 47 האָט משה רבינו אָנגעזאָגט אידען ווי פאָלגט:

„נעמט דאָס דאָזיגע ספר תורה און לייגט עס אריין אין דער זייט פון ארון הברית פאר אַן עדות, וואָרום איך קאָן אייער ווידערשפּעניגקייט און אייער הארטען נאַקען. מה־דאָך איצט ווען איך לעב נאָך, זענט איהר ווידערשפּעניג געגען גאָט, וויפיעל מעהר וועט איהר זיין נאָך מיין טויט . . . און ער האָט צו זיי געזאָגט, באהערציגט דיזע ווערטער און איהר זאָלט זיי אויך געביעטען צו אייערע קינדער, צו היעטען און צו טהון, ווייל דרין שטעקט אייער לעבען. דורך דיזע ווערטער וועט איהר דערלענגערען אייער לעבען אין לאנד וואָס איהר געהט ירש׳ענען".

דאָס איז משה׳ס וואָרנונג צו אידען, אז גאָטס וואָרט זאָל זיין דאָס קווינטיסענץ פון זייער לעבען. זיי זאָלען דאָס האלטען און אויך באלעהרען זייערע קינדער. משה האָט זיי אויך געוואָרענט. נישט צו רעבעלירען געגען גאָטס וואָרט, נישט צוזעצען און נישט ארונטער נעמען דערפון. (דברים ד. 2)

האָט ישראל געפאָלגט משה׳ס אזהרה?

אויף דער פראגע מוזען מיר אנטוואָרטען מיט אן אבסאָלוטען „ניין"! אידען האָבען אָנגעפילט זייערע ביכער־שראנקען מיט רבנ׳ישע ליטעראטור, מיט גרויסע גמרות, מיט משניות׳ער, מיט שולחן ערוך׳ס, מיט סדורים און מחזורים, מיט פארשיעדענע חבורים אָבער נישט מיט גאָטס וואָרט, דאָס תנ"ך.

ישוע המשיח האָט שטארק אונטערשטראָכען דאָס עקשנות׳קייט פון אידישע פיהרער און האָט זיי פאָרגעהאלטען די זינד פאר סובסידירען „מענשליכע לעהרע" אנשטאָט גאָטס וואָרט, זאָגענדיג:־

„ישעיה האָט מיט רעכט נביאות געזאָגט אז דאָס פאָלק עהרט גאָט נאָר מיט זייערע ליפּען אָבער זייער הארץ איז ווייט פון איהם. זיי האָבען פארלאָזט גאָטס מצוות און פּראקטיצירען מענשליכע טראדיציאָנען". (מרקוס ז, 6-9)

ווען א לאנד ווי פּוילן, מאכט געזעצען וואָס פארביעט שחיטה וואָס איז לויט דעם תלמוד׳ישען דין, דענקען פיעלע אידען אז דערמיט איז שוין זייער רעליגיאָן צו ענד, זיי ווילען נישט אוסמישען „בשר בחלב" אויך נישט מישען דאָס פליישיגע מיט׳ן מילכיגען געשיער, וואָס אברהם אבינו האָט דאָס אפילו קיינמאָל נישט גע׳חלומ׳ט, ווייל ווען די דריי מלאכים זענען צו איהם געקומען אויף א באזוך, לעזען מיר אין בראשית י"ח, 8: ־

„האָט אברהם גענומען פּוטער און מילך און דאָס יונגע קאלב וואָס ער האָט פארטיג געמאכט און ער האָט זיי דערלאנגט און זיי האָבען געגעסען".

אויגען וואָס זעהען נישט

טאָג טעגליך זאָגען אָרטאָדאָקסישע אידען אין די אני מאמין׳ס: איך גלויב מיט א פאָלקאָמענע אמונה אז אלעס וואָס די נביאים האָבען געזאָגט איז אמת". דאָך האָבען זעהר ווייניג פון יענע זאָגערס אדוועק אפילו געלערענט וואָס די נביאים זאָגען. ווי קאָן דען אדווער עפּעס גלויבען ווען ער ווייס נישט וואָס צו גלויבען? א מענש מוז דאָך ערשט וויסען וואָס צו גלויבען! און פארוואָס וויסען זיי אזוי ווייניג וועגען די נביאים? פּשוט, ווייל זיי לערנען נישט די נביאים. זיי לייענען נור די הפטורת אום שבת, אָבער נישט מעהר. זעהר זעהר זעלטען קאָן מען געפינען א אידיש תנ"ך אין א אידיש הויז. און אפילו דאָרט וואו מען געפינט חומשים אין הויז, פארשטעהט מען עפּטער נישט דאָס העברעאישע אין וועלכע די חומשים זענען געשריבען, מא׳יז נור מעביר די סדרה, „שנים מקרא ואחד תרגום", מיט׳ן טראָפּ, און פּטור.

מיר פרעגען, פארוואָס זענען אפילו די הפטורת אזוי שטארק באגרענעצט, ארויסגענומען פון דאָ און דאָרט א קאפּיטעל, עפּעס ווי נור יוצא צו זיין, און ווען עס קומט צו דעם וויכטיגען קאפּיטעל ישעיה נ"ג וואָס ער דערצעהלט וועגען משיח׳ס ליידען פאר אונזערע זינד, היפּט מען עס אריבער אַזוי עס וואָלט לגמרי נישט עקזיסטירען. פארוואָס איז דאָס פריהערדיגע קאפּיטעל און דאָס נאָכפאָלגענדע קאפּיטעל יאָ אריינגעשטעלט געוואָרען און די הפטורת אָבער דאָס אינטערעסאנטעסטע פון אלע קאפּיטלען איז דוקא ארויסגעלאָזט געוואָרען? איז פאראן עפּעס אַן ערקלערונג וועגען דעם ענין פון אירגענד א איד וואָס ווייס? דאָרט אין יענעם קאפּיטעל לעזען מיר —

„ער איז געווען פארשעהמט און פארמיהדען פון מענשען . . . ער האָט געטראָגען אונזער קראנקהייט און אונזער וועהטאָג, אָבער מיר האָבען איהם געהאלטען געפּלאָגט פון גאָט און געפּייניגט. אָבער ער איז פארוואונדעט געוואָרען פאר אונזערע זינד . . . די שטראָף פאר אונזער פריעדען איז געלעגען אויף איהם און דורך זיינע ביילען זענען מיר געהיילט געוואָרען. מיר אלע האָבען געבלאָנדזשעט ווי שאָף יעדער האָט זיך געקעהרט צו זיין וועג אָבער גאָט האָט אויף איהם ארויפגעלייגט אלע אונזערע זינד . . . ער האָט אויסגעהויכט זיין נשמה

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y. Entered as Second Class matter April 4, 1922, at the Post Office, Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in section 1106, act of October 3, 1917. Authorized December 30, 1967.